

ХІРУРГ ВІД БОГА

Колектив ОНМедУ щиро вітає із 65-річчям доктора медичних наук, професора, зав. кафедри загальної та військової хірургії Михайла Арсенійовича КАШТАЛЬЯНА

Михайло Арсенійович народився 25 січня 1956 року. Обрав нелегкий шлях медика. Закінчив військово-медичний факультет Куйбишевського медичного інституту. У 1980 р. закінчив інтернатуру за фахом «хірургія», у 1987 р. пройшов академічні курси у Військово-медичній академії ім. С. М. Кірова.

Служив у Збройних Силах, пройшовши шлях від старшого ординатора до головного хірурга військово-медичного центру Південного регіону, головний хірург Південного регіону.

З 2001 по 2003 рр. навчався в Національній академії управління при Президентові України за спеціальністю «державне управління в галузі охорони здоров'я».

Михайло Арсенійович насамперед військовий лікар, який повинен мати знання із суміжних галузей медицини, приймати рішення у фронткових умовах для того, щоб врятувати життя пораненого.

У 2003 р. Михайло Кашталія брав участь у миротворчій місії в Іраку. У 2014–2015 рр. часто виїздив в зону АТО, щоб надати методичну і практичну допомогу, виконував операції високої категорії складності.

У 2002 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Лапароскопічні операції при жовчнокам'яній хворобі в поєднанні з хірургічною патологією жіночих статевих органів». Йому був присвоєний вчений ступінь кандидата медичних наук.

З 2002-го по 2010 р. — асистент, доцент кафедри хірургії Одеського державного медичного університету.

У 2010 р. Михайло Арсенійович захистив докторську дисертацію на тему «Хірургічна тактика лікування хворих на гострий холецистит», йому був присвоєний вчений ступінь доктора медичних наук.

З 2014 р. очолює кафедру загальної хірургії та військової медицини ОНМедУ.

Автор понад 175 наукових праць, із них 2 монографії та численних публікацій у наукових журналах.

Щороку Михайло Арсенійович виконує понад 1000 оперативних втручань, більшість з яких — вищої

категорії складності. Його визнано піонером у розробці та впровадженні малоінвазивних оперативних втручань на печінці, підшлунковій залозі, жовчному міхурі та жовчовивідних шляхах з використанням лапароскопічного доступу.

Він є автором оригінальних методик лікування мікрохоледохолітазу, абсцесів та ехінококових кіст печінки. Впровадив у клінічну практику оригінальні варіанти косметичних та гібридних операцій з елементами NOTES-технологій. Під керівництвом М. А. Кашталія вперше в Україні запроваджено використання лапароскопічного обладнання в польових умовах і закладено науково обгрунтовані підходи до діагностики та лікування складних вогнепальних поранень органів черевної порожнини.

У 2001 р. Михайло Кашталія отримав почесне звання «Заслужений лікар України». Нагороджений орденом «За заслуги» 3-го ступеня. У 2016 р. за видатні наукові досягнення йому було присуджено Державну премію України в галузі науки і техніки. У 2017 р. Михайло Арсенійович став переможцем Всеукраїнського конкурсу в номінації «Найкращий лікар» та отримав відзнаку — орден Святого Пантелеймона.

Новим напрямком розвитку хірургічного лікування хворих, який активно впроваджує Михайло Арсенійович, є програма «Хірургія однієї доби» за чіткими показаннями, яка скорочує тривалість стаціонарного лікування та може бути рекомендована при можливості спостереження за пацієнтом в умовах денного стаціонару.

Шановний Михайле Арсенійовичу! Бажаємо Вам найголовнішого, що Ви даруєте людям, — міцного здоров'я! Нехай у Вашому житті буде якомога більше щасливих моментів та приємних спогадів, розуміння та вдячності людей. Успіхів Вам у Вашій справі та доброго настрою!

Вітаємо!

ЗА ЗНАЧНИЙ ОСОБИСТИЙ ВНЕСОК

Указом Президента України В. Зеленського з нагоди Дня соборності України «За значний особистий внесок у державне будівництво, зміцнення національної безпеки, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю» почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» нагороджений БАБІЄНКО Володимир Володимирович — завідувач кафедри ОНМедУ, доктор медичних наук, професор.

ВАЛЕНТИНА ВЕЛИЧКО — ЛАУРЕАТ РЕЙТИНГУ «НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ»

Наприкінці грудня минулого року відбулось нагородження лауреатів рейтингу «Народне визнання» — «Одесит року 2020».

В номінації «За особливий внесок у боротьбу з діабетом та ожирінням» перемогу здобула доктор медичних наук, професор, зав. кафедри сімейної медицини ОНМедУ, голова Асоціації сімейної медицини Одеського регіону, засновниця «Школи діабету та надлишкової ваги» Валентина Іванівна ВЕЛИЧКО.

Питання, якими вона займається, особливо актуальні зараз, адже ці недуги стають негативними чинниками під час перебігу коронавірусної хвороби та впливають на стан пацієнтів.

Валентина Іванівна займається профілактикою та лікуванням цих недуг, а також науковими клінічними дослідженнями проблеми надлишкової маси у дітей та дорослих. Є автором та співавтором численних публікацій, винаходів, раціоналізаторських пропозицій.

Глибоке переконання вченого полягає в її впевненості, що одесити повинні бути здоровими, вести активний спосіб життя, не мати порушень обміну, жити щасливо, без діабету та надмірної маси тіла.

Нагороду їй вручила депутат Одеської обласної ради, голова Одеської обласної Ради миру Таміла Афанасьєва.

ЗИМОВІ СВЯТА НА МІЖНАРОДНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

На кафедрі суспільних наук стало доброю традицією проводити цікаві заходи під час зимових свят. До колядування й щедрювання з радістю та ентузіазмом долучаються вітчизняні студенти.

Приємно відзначити, що вже випускниками вони з приємністю згадують часи, коли на першому курсі так «неформально» починали знайомство з майбутніми профільними кафедрами, які їх сформували як фахівців у певних галузях медицини.

Інколи до святкового колядування і щедрювання залучались іноземці.

Лист до редакції

СПОГАДИ ЗБЕРЕЖУ НАЗАВЖДИ

Сім років тому. ОНМедУ. Перший курс. Цей рік був для мене доле-носним, адже я нарешті, з другої спроби, вступила на омріяний факультет, та ще й на бюджет, як і планувала.

Отинилась у дивовижному місті, море, вулиці, парки — все стало для мене рідним і близьким. Познайомилась

Вони переважно були глядачами. З цікавістю спостерігали за дійством, розглядали саморобні вертепи, ставили питання, фотографували, записували відео.

А цього року довелося зрадити традиції: з переходом на дистанційну роботу і виховні заходи також перейшли в онлайн-режим.

За сприяння зав. кафедри, кандидата філологічних наук, доцента Ольги Олександрівни Сікорської, кандидат історичних наук, доцент Тетяна Леонідівна Подкупко провела зі студентами 1-ї та 2-ї англійських

з чудовими людьми, майбутніми колегами. Отримала унікальний досвід навчання в двох різних медичних вишах і ще багато цінного, що назавжди залишиться десь там, поміж буремних потоків, — у моєму серці.

Один з найкращих спогадів. Наш чарівний викладач Т. Л. Подкупко разом із нашою групою організувала справжній різдвяний вертеп. Враження були настільки яскравими, що ми приносили свої емоції від справжнього

груп 1-го курсу міжнародного факультету (спеціальність «медицина») святкування на платформі ZOOM. Навіть у дистанційному режимі вдалося створити святковий настрій. Студенти виявили жвавий інтерес, особливо до презентації зі святкування в ОНМедУ.

Захід був покликаний не тільки поінформувати студентів про цикл зимових свят в Україні, а й виховати любов, повагу, шанобливе ставлення до традицій українського народу.

Т. Л. ПОДКУПКО,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри суспільних наук

театру чи не на всі кафедри, де нам, першокурсникам, читали лекції.

Окреме зізнання в любові — кафедрі нормальної анатомії людини і всім-всім-всім лекторам, які читали нам на першому курсі. Завдяки вам та нашій рідній альма матер, ми доторкнулися до сокровених знань, які необхідні нам, майбутнім лікарям.

Низький уклін вам! Ці спогади я збережу на все життя.

Анастасія ВАСЯНОВИЧ

ВОЛОДИМИР БАБІЄНКО: ДВА КРИЛА ТВОРЧОСТІ НАД ЖИВОПИСОМ, МУЗИКОЮ ТА НАУКОЮ

Володимир Володимирович Бабієнко, ще молода людина, до свого красивого золотого ювілею спромігся досягти чималих висот, причому одразу у двох, здавалося б, зовсім різних напрямках — у науковій діяльності та художній творчості.

Проте чи можна вважати ці дві іпостасі абсолютно протилежними? Чи, навпаки, саме медицина надає поштовх замислитися над проблемами навколишнього світу та буття окремої людини, бажання виразити свої почуття і думки? Саме лікарі залишили неперевершені взірці у мистецтві слова — А. Чехов, В. Вересаєв, М. Булгаков, Ст. Лем, В. Аксьонов та багато інших, як вітчизняних, так і закордонних авторів.

А які вірші, оповідання та пейзажі писав академік В. П. Філатов!

Тому й не дивно, що серед вчених нашого славетного університету є вчені-митці.

гогіки», крім того, виявив себе як тонкий лірик у збірці «Я люблю тебе», провідна тема якого — любов до своєї малої батьківщини, до людей, до України. І перший наставник Володимира Володимировича у його захопленні малюванням — теж батько.

По закінченні школи Володимир Володимирович Бабієнко обрав професію, яка дуже потрібна людям. У 1986 році він вступив на фельдшерський факультет Подільського медичного училища, а після його закінчення продовжив навчання улюбленої професії в Одеському медичному інституті на медичному факультеті.

Та потяг до мистецтва не полишав юнака, і в 1994 році він, паралельно з навчанням в медінституті, вступив на художньо-графічний факультет Південноукраїнського університету ім. К. Д. Ушинського. Його наставником з фаху був талановитий одеський художник Сергій Володимирович Ло-

торські дисертації. В. В. Бабієнко — академік Національної академії наук вищої освіти України (НАН ВО України).

Використовуючи нестандартний підхід у підготовці лекційних матеріалів, а саме поєднуючи мистецтво та медицину в своїх лекціях, професор Володимир Володимирович Бабієнко завжди збирає повний лекційний зал зацікавлених студентів.

Водночас з науковою роботою завжди залишається місце для душі. Володимир Володимирович багато працює над картинами, улюблений його жанр — пейзаж, в якому художник продовжує традиції Південноруської школи живопису. Відображаючи мальовничі краєвиди різних куточків країни, різних сезонів року, він висловлює свої почуття до всього навколишнього, відкриває красу і неповторність, здавалося б, знайомих місць.

І НАВЧАННЯ, І НАУКА

Студентка 6 курсу МФ-3 Ганна Крюкова — одна з тих, хто дуже серйозно ставиться до своєї майбутньої професії і постійно працює над поглибленням знань.

Ганна брала участь у воркшопах з хірургії, анестезіології та гематології у м. Чернівці, а також у конференціях та науково-практичних семінарах.

3 першого курсу бере активну участь у роботі студентського наукового товариства. Має більше 20 публікацій тез своїх доповідей на конференціях, де завжди посідала призові місця, отримуючи дипломи 1, 2 та 3 ступенів. Публікувала свої статті в міжнародних та вітчизняних Scopus-журналах. Вона цікавиться не лише теоретичними джерелами знань, а й експериментальними дослідженнями. За вдосконалену модель вимірювання фізичної витривалості шурів у експерименті отримала патент на винахід та на корисну модель.

А за результатами подальших досліджень впливу нітратних сполук на загальний стан шурів та на ендотелій судин виграла студентську олімпіаду наукових робіт на кафедрі патофізіології. Її робота була відібрана на університетському етапі для участі у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт з фундаментальної медицини у 2019 році.

У 2020 році Ганна Крюкова посіла 2 місце на конкурсі "The second final round of the All-Ukrainian contest of student's scientific papers in the field of Fundamental medicine (in English)".

Ганна також є активісткою студентського самоврядування. З першого курсу допомагає в організації щорічної студентської конференції ОНМедУ, в якій уже три роки посідає секретарем секції. Також бере участь в організації наукової конференції патофізіологів «Читання ім. В. В. Підвисоцького».

— Пишаюся, що з третього курсу була обрана старостою СНГ патофізіології та допомагаю студентам в їхніх перших кроках у науці. Адже лікування, засноване на дослідженнях, — доказова медицина — є запорукою успішної роботи у майбутній професії, — каже Ганна. — Хочу висловити щире подяку людям, які стали для мене прикладом і на яких я рівняюся, зав. кафедри патофізіології, доктору медичних наук професору Р. С. Вастьянову; моєму наставнику, науковому керівнику гуртка, доктору медичних наук професору І. В. Савицькому; асистенту кафедри патофізіології С. В. Руснаку.

Богдан ЗІНЧУК,
голова СНТ ОНМедУ

Молдаванка. 2017 р.

Коблевський рибачький стан. 2020 р.

Народився Володимир Бабієнко на Одещині, в селі Долинське Ананьївського району. Дитинство проходило серед мальовничих краєвидів, зелених гаїв, квітів, трав. Якось одна з одеських співачок розповіла мені, який вплив на її подальшу долю актриси мало перебування в селі у бабусі до першого класу. І коли виходила на сцену, згадувала, як дзвінко джурчало-переливалося кришталево-прозоре джерело біля лісу, куди ходили пити воду.

Величезний вплив на становлення майбутнього науковця та митця мав його батько Володимир Андрійович Бабієнко, вчитель математики та інформатики у школі села Долинське — заслужений вчитель України, нагороджений орденом Трудової Слави та медаллю ім. А. С. Макаренка. Від батька перейняв Володимир Володимирович інтерес до навчання, до самого процесу пізнання та схильність до художньої творчості.

Володимир Андрійович знаходиться в постійному педагогічному пошуку. Він розробив інтегрований спосіб вивчення такого складного предмету, як інформатика, є автором методичного посібника з математики та інформатики, співавтором підручника для вищих навчальних закладів «Загальна педагогіка та історія педа-

говський, який, на жаль, нещодавно пішов з життя.

Поєднувати навчання у двох складних вишах Володимиру Володимировичу вдалося блискуче, адже він у 1996 році з відзнакою закінчив медінститут, а потім — інтернатуру. Працював асистентом на кафедрі гігієни та медичної екології. Педагогічну роботу поєднував з роботою лікаря комунальної гігієни Одеської обласної СЕС.

У 2004 році Володимир Володимирович Бабієнко захистив кандидатську дисертацію на тему «Патогенез та експериментальна терапія при інтоксикації сполученнями хрому», науковий керівник — заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор Анатолій Іванович Гоженко, у 2014 році докторську дисертацію — «Роль прекурсорів оксиду азоту у виникненні патології людини: екологічний та гігієнічний аспекти», науковий керівник — академік НАМН України, доктор медичних наук, професор Ісаак Михайлович Трахтенберг. З цього ж року займає посаду професора, завідувача кафедри гігієни та медичної екології. Автор понад 180 наукових праць, у тому числі двох патентів, чотирьох монографій. Під його керівництвом були захищені кандидатські й док-

У 2011 році Володимиру Володимировичу було присвоєно звання «Заслужений художник України».

Не можна обійти увагою ще таку сторону його творчості, як написання книг. У 2017 році побачили світ одразу дві книги двох авторів — батька й сина Бабієнків — кожна з яких складається з двох частин: «На Україні є село Долинське» (поезія) та «Шлях до мільйона» (проза); «Я люблю Україну» (поезія) та «На зупинку раніше» (проза). У 2020 році вийшла книга Володимира Бабієнка «Квітка щастя».

Тож викликає повагу той величезний обсяг роботи, в яку вчений і митець вкладає свою душу, енергію, талант та час. Але якщо твоє серце сповнене любові до всього того, над чим працюєш, це легко і радісно!

До Дня соборності України «За значний особистий внесок у державне будівництво, зміцнення національної безпеки, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю» Бабієнка Володимира Володимировича було нагороджено почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України».

О. ПОДОЛЬСЬКА